

eindelijk (tandem) wordt de knaap door eenige medeleerlingen op den goeden weg geholpen. Zijne moeder stierf aan de pest, toen haar zoon, 13 jaar oud, in de 3de klasse zat, en hij keerde naar zijne vaderstad terug; zijn vader werd op 't ontvangen van de treurige tijding ziek en overleed kort daarna.

Ook deze berichten strooken niet geheel met andere: dit heeft Bayle reeds gezien.

Vooreerst is het bekend, dat Erasmus, pas 12 of 14 jaar oud, niet alleen voor vlug, maar ook voor zeer kundig doorging. Om nu van Rudolf Agricola niet te spreken, die hem toen voorspelde, dat hij een groot man zou worden — »en het ging toen met het onderwijs nog zoo haastig niet” zegt de voormalige Rotterdamsche hoogleeraar — bij Beatus Rhenanus vinden wij hetzelfde van Jan Sintheim vermeld, een der beste regenten der broederschool te Deventer. Toen was Erasmus zeker nog geen 14 jaar oud, terwijl hij op 9jarigen leeftijd eene der beste inrichtingen van die dagen bezocht, aan wier hoofd Hegius stond, de vriend van Rudolf Agricola (1).

Van Deventer vertrokken, bracht hij drie jaren door of liever hij verloor ze op de Broederschool te 's Hertogenbosch, waar o. a. Romboldus onderwijs gaf.

Ik zou niet gaarne den handschoen voor de twee genoemde scholen opnemen (2), maar ik geloof toch, dat

(1) Agricola had Giovanni Baptista Guarini, den beroemden zoon van een beroemden vader, te Ferrara gehoord. Deze, een leerling van Chrysoloras, was de eerste Italiaan, die openlijk les in het Grieksch gaf; hij heeft op verschillende plaatsen onderwezen, maar was in 1460 reeds overleden. Gene, die zijn opvolger werd, bekleedde tot zijn dood toe den leerstoel te Ferrara: heeft Gerard dan ook in deze stad een groot gedeelte van de 4 jaren doorgebracht, om Grieksch van hem te leeren?

(2) Vgl. G. H. M. Delprat. De broederschap van G. Groote, bl. 70 en 128.